Bijbelse leer over toe-eigening en belastingheffing op landbouwproducten

Pentateuch

Laat Farao daarom een verstandig en wijs man uitkiezen en hem over het land Egypte aanstellen. Laat Farao dit doen en laat hij over het land officieren aanstellen en het vijfde deel van het land Egypte innemen in de zeven jaren van overvloed. En laat hen al het voedsel van de komende goede jaren verzamelen en koren opslaan onder leiding van Farao, en laat hen voedsel in de steden bewaren. En dat voedsel zal het land tot voorraad dienen voor de zeven jaren van hongersnood die in het land Egypte zullen zijn, opdat het land niet door de hongersnood te gronde gaat. Genesis 41:33-36

En hij verzamelde al het voedsel van de zeven jaren die in het land Egypte waren geweest, en legde het voedsel in de steden op; het voedsel van het veld, dat rondom elke stad lag, legde hij daarin op. Genesis 41:48

En de zeven jaren van hongersnood begonnen te komen, zoals Jozef gezegd had. Er was honger in alle landen, maar in heel Egypte was er brood. En toen heel Egypte honger leed, riep het volk tot Farao om brood. Farao zei tegen alle Egyptenaren: Ga naar Jozef; doe wat hij u zegt. Genesis 41:54-55

En Jozef voedde zijn vader, en zijn broers, en heel het huis van zijn vader, met brood, overeenkomstig hun families. En er was geen brood in het hele land, want de hongersnood was zeer zwaar, zodat het land Egypte en heel het land Kanaän verzwakten vanwege de hongersnood. En Jozef verzamelde al het geld dat gevonden werd in het land Egypte, en in het land Kanaän, voor het koren dat zij kochten; en Jozef bracht het geld in het huis van Farao. En toen het geld opraakte in het land Egypte, en in het land Kanaän, kwamen alle Egyptenaren naar Jozef, en zeiden: Geef ons brood, want waarom zouden wij sterven in uw aanwezigheid? Want het geld raakt op. En Jozef zei: Geef uw vee, en ik zal u voor uw vee geven, als het geld opraakt. En zij brachten hun vee naar Jozef, en Jozef gaf hun brood in ruil voor paarden, en voor de schapen, en voor het vee van de runderen, en voor de ezels: en hij voedde hen met brood voor al hun vee voor dat jaar. Toen dat jaar voorbij was, kwamen ze in het tweede jaar naar hem toe en zeiden tegen hem: We zullen het voor mijn heer niet verbergen, hoe ons geld wordt uitgegeven; mijn heer heeft ook onze kuddes vee; er is niets overgebleven in de ogen van mijn heer, dan onze lichamen, en onze landerijen: Waarom zouden wij voor uw ogen sterven, zowel wij als ons land? Koop ons en ons land voor brood, en wij en ons land zullen dienaren zijn van Farao; en geef ons zaad, zodat we mogen leven, en niet sterven, en het land niet woest zal worden. En Jozef kocht het hele land van Egypte voor Farao; want de Egyptenaren verkochten ieder zijn akker, omdat de hongersnood hen te boven ging; zo werd het land van Farao. En wat het volk betreft, hij verplaatste hen naar steden van het ene einde van de grenzen van Egypte tot het andere einde ervan. Alleen het land van de priesters kocht hij niet; want de priesters hadden een stuk land toegewezen gekregen van Farao, en aten hun deel op dat Farao hun gaf; daarom verkochten ze hun landerijen niet. Toen zei Jozef tegen het volk: Zie, ik heb u en uw land vandaag voor de farao gekocht. Zie, hier is zaad voor u, en u mag het land inzaaien. En het zal geschieden bij de opbrengst, dat u een vijfde deel aan de farao moet geven, en vier delen zullen voor u zijn, als zaad van het veld, en voor uw voedsel, en voor de leden van uw huishoudens, en als voedsel

voor uw kinderen. En zij zeiden: U hebt ons in het leven gered; laten wij genade vinden in de ogen van mijn heer, en wij zullen dienaren van de farao zijn. En Jozef stelde een wet in over het land Egypte tot op deze dag, dat de farao het vijfde deel zou krijgen, met uitzondering van het land van de priesters alleen, dat niet van de farao was geworden. Genesis 47:12-26

Analyse:

Verhuurder: Farao (Regering / Monarch / President / Staat)
Huurder: Boeren

Minister / Secretaris van Landbouw: Joseph Zaphnathpaaneah "De Zaaddrager"

Toewijzing van landbouwgrond: minimaal 20% van het totale landoppervlak moet geschikt zijn voor landbouw.

Begroting en winstbeheer:
Belasting en tienden: 20%
(10% voor de farao; 10% voor de priesters - kerken en hun landerijen zijn vrijgesteld van belasting.)
Netto salaris van boeren: 80%
(40% voor Zaad van het Veld - Zaaien; 40% voor Voedsel)

Elke stad zou in haar eigen voedsel moeten kunnen voorzien.

Voor een maximale efficiëntie moeten mensen dicht bij een voedselbron wonen.

Een economie die niet door voedsel wordt ondersteund (niet door goud, niet door zilver, niet door geld, niet door cryptovaluta, etc., maar door voedsel) zal uiteindelijk instorten. Langzaam maar zeker.

Zelfs tijdens hongersnood heeft voedsel een prijs en moet het gekocht worden. Het is nooit gratis.

Geld zal tijdens extreme hongersnood opraken. Het alternatief zal het ruilsysteem zijn (voedsel voor vee, paarden, kuddes, ezels, tijd - werk/dienst). Voer een beleid in van GEEN WERK, GEEN ETEN (2 Thessalonicenzen 3:10).

Wie de voedselvoorziening kan controleren, kan wetten maken en de mensen controleren.